

Vad heter du, ålder och var bor du?

Jag heter Camilla Inghe, är född 1975 och bor i Kiruna sedan 2008. Är född och uppvuxen i Stockholm.

Hur kommer det sig att du har rasen siberian husky?

Jag har aldrig tidigare varit en hundmänniska (inte vad jag visste om iallafall!) och har t.o.m. varit rädd för hundar länge. Men så såg jag en annons om att köra eget hundspann längs Kungsleden mellan Abisko – Nikkaluokta och kände att det där MÅSTE jag pröva! I mars 2000 blev det av och det var första kontakten med Siberian huskys – blev helt såld på både rasen och att köra hundspann. Så otroligt härliga och vänliga hundar som fick mig att längta efter en egen sibbe och helt släppa min hundrädsla.

Men först blev det flera turer längs Kungsleden med hyrda spanin innan jag och min man gjorde slag i saken 2008 och lämnade Stockholm och flyttade till Kiruna – till riktiga vintrar och nära till fjällen. Sökte ganska länge efter uppfödare som hade Siberians som stämde med min "bild" av en Siberian husky och hittade då tillslut rätt.

2009 hämtade vi första Siberian huskyn, från Matti Holmgren och Stina Svensson på Working Husky Kennel i Jokkmokk. Och fler har det sedan blivit därifrån.

Hur många hundar har du idag och hur aktiverar du dem?

Idag har vi 4 hundar (alla Siberian huskys) som vi kör i vårt lilla turspann och framför skidor, alla utom en har vi tagit som vuxna hundar som tidigare har gått i turistspann i Jokkmokk men som av olika anledningar behövt ett nytt hem . De är familjehundar och de sover inne i vårt hus om nätterna, men har en hundgård att vara ute i om de vill på dagarna och en inhägnad villatomt att busa på.

De 5 första åren i Kiruna bodde vi med 4 siberians på 6e våningen i lägenhet. Det funkade jättebra och hundarna trivdes – alltså inget hinder att bo i lägenhet bara man ger dem lagom med motion och hjärngympa så trivs de lika bra som vilken annan ras som helst. Ialafall de hundar vi har och har haft.

Vi brukar dra med dem så mycket vi hinner, på hösten framför cykel 2 hundar i taget och när snön ligger kör vi med släden ungefär varannan dag. Och givetvis vanliga promenader 4 ggr om dagen då de får nosa, nosa och nosa. Vi bor ju i tätort och i vanligt bostadsområde med mycket andra hundar, folk och bilvägar så det är koppel som gäller när vi går på promenader. Springa "fritt" får de göra på tomten och ibland i långlina.

Vi försöker även ge dem andra saker att jobba med, lite spårning, leta fram sin mat, roliga leksaker att klura med och vardagslydnad.

På helgerna försöker vi ge oss ut på lite längre äventyr tillsammans även om det blir mest dagsturer just nu då vi även fått en tvåbent valp som än bara är 2 år. Men till nästa vinter ska givetvis en liten barnsläde inhandlas och med tiden kommer vi igång med övernattningsturer till fjälls igen.

På somrarna blir våra sibbar havshundar och tillbringa en månad på en liten västkustö. Där åker

de båt (vilket de älskar att göra!) , spanar på knubbsälar, äter krabbskal och softar på stränderna. Ett miljöombyte mot Kirunafjällen.

Till vardags är det givetvis inte alltid vi hinner med vad vi egentligen vill ge dem, det blir perioder då det blir mindre aktiviteter och mest vanliga promenader. Men vi gör så gott vi kan och hinner.

Och det måste jag säga – dessa hundar är så anpassningsbara, iallafall våra – är det lugnt en period och mest koppelpromenader går också det jättebra. Det är ingen fara för dem att den där spännande vintertältningen/vandringen/veckoturen matte och husse ville göra inte blev av....de blir härligt trötta och harmoniska av en dagstur i närområdet tillsammans med hela familjen. Dra en liten bit, mysa vid elden, nosa och vara ute. En liten uppmuntran om man i perioder inte har massa tid eller möjligheter till det perfekta friluftslivet.

Har du några förebilder inom rasen?

Egentligen inte. Jag är inte alls påläst, kan inte mycket om uppfödare, linjer, tävlingar eller annat hundfolk inom rasen. Jag är en sån där "vanlig" hundägare med ett stort friluftssintresse.

Bästa polarhundsminne eller upplevelse?

Det finns så många....svårt att välja. Men givetvis är ju första hundspannsturen då jag för första gången körde hund under en vecka längs Kungsleden ett väldigt speciellt minne. Blev ju förälskad i Siberian huskys då!

Och alla de där gångerna då man är ute med sitt egna lilla spann, när hundarna jobbar fint och naturen är bländande vacker. Då är jag så tacksam att vi tog steget och lämnade storstan och träffade våra goa hundar som vi får så många fina naturupplevelser med!

Vad gör du/ pratar med hundarna om när ingen ser eller hör dig?

Jag brukar prata med var och en av dem när vi sitter ner i varandras sällskap. Hur de har det och hur glad jag är för dem. Och Qurt brukar hjälpa till på lagret och kontoret och då pratar vi jobb 😊

Har du några framtidsplaner och mål för hundarna och dig själv?

Mer tid ute i naturen med hundarna och resten av familjen.

Har du någon polarhundsbok, film, tv eller internet som du vill rekommendera till andra rasfantaster att ta del av?

Inför en resa till Kamchatka för många år sedan, läste jag Sten Bergmans expeditions berättelse "På hundsläde genom Kamchatka" . Riktigt spännande! Man skulle varit med.

Har du någon egen hemsida eller blogg där vi kan läsa mer om dig och dina hundar?

Blogg ligger på "att göra listan" och den är tänkt att kopplas ihop med mina hundars egen webbshop www.qurts.se Den är ett kärt projekt som inte skulle funnits om det inte vore för mina hundar. De har skapat mitt nuvarande arbete.

Vem vill du se som nästa månads medlemsprofil?

Marlene Karlsson på Kennel Yabasta. Inspirerande och positiv tjej som verkligen brinner för sina hundar.